

CEMİL KAVUKÇU
ANGELACOMA'NIN
DUVARLARI
OTOBİYOGRAFİK BİR ANLATI

♥
CAN

ANLATI

Cemil Kavukçu
ANGELACOMA'NIN
DUVARLARI
OTOBİYOGRAFİK BİR ANLATI

Can Yayınları: 1782
Türk Edebiyatı: 519

© Cemil Kavukçu, 2008
© Can Sanat Yayınları Ltd. Şti., 2008

1. basım: Kasım 2008

Yayına Hazırlayan: Faruk Duman

Kapak Tasarımı: Erkal Yavi
Kapak Düzeni: Semih Özcan
Dizgi: Serap Bertay
Düzelti: S. Asaf Taneri

Kapak Baskı: Çetin Ofset
İç Baskı ve Cilt: Özal Matbaası

ISBN 978-975-07-1012-4

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM, DAĞITIM, TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.

Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 88 - 252 59 89 Fax: 252 72 33

<http://www.canyayinlari.com>

e-posta: yayinevi@canyayinlari.com

Cemil Kavukçu
ANGELACOMA'NIN
DUVARLARI
OTOBİYOGRAFİK BİR ANLATI

CAN YAYINLARI

**CEMİL KAVUKÇU'NUN
CAN YAYINLARI'NDAKİ
ÖTEKİ KİTAPLARI**

BAŞKASININ RÜYALARI / *öykü*
BİLİNEN BİR SOKAKTA KAYBOLMAK / *öykü*
DÖNÜŞ / *roman*
DÖRT DUVAR BEŞ PENCERE / *öykü*
GAMBA / *roman*
GEMİLER DE AĞLARMIŞ / *öykü*
MİMOZA'DA ELLİ GRAM / *öykü*
NOLYA / *öykü*
PAZAR GÜNEŞİ / *öykü*
SUDA BULANIK OYUNLAR / *roman*
TEMMUZ SUÇLU / *öykü*
UZAK NOKTALARA DOĞRU / *öykü*
YALNIZ UYUYANLAR İÇİN / *öykü*

çocuk kitabı

SELO'NUN KUŞLARI

Cemil Kavukçu, 1951 yılında İnegöl'de doğdu. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Jeofizik Mühendisliği Bölümü'nü bitirdi (1976). Öyküleri, 1980 yılından bu yana çeşitli dergilerde yayınlandı. *Patika* adlı yapıtıyla 1987 yılında Yaşar Nabi Nayır Öykü Ödülü'nü ve 1996 yılında *Uzak Noktalara Doğru* adlı öykü kitabıyla Sait Faik Hikâye Armağanı'nı kazandı.

kendime...
çünkü bu benim hikâyem

Her yařam gizli bir görevdir.

Clarice Lispector

İnsan hayatı garip bir yarıştıır: Varılacak yer pistin sonunda değil ortasındadır. Koşarsın ve hedefi zamanında fark etmeden, bilmeden, belki çoktan geçmiş olursun ve onu bir daha asla göremezsın. O zaman koşmaya devam edersın.

Milorad Pavic

EV

Bazen, içinde bulunduğum ruh durumuna uygun bir kitap okumak isterim. Başucu yazarlarımın yeni yapıtları, merak ettiğim, ama henüz okuma fırsatı bulamadığım genç kuşaktan birinin romanı değildir beni çeken. Kitaplığımın önünde dikilip rafları gözden geçirirken, çok özlediğim bir yere gidecekmişim de yolculuk hazırlıklarına başlıyormuşum gibi heyecan duyarım. Yeniden *Tutunamayanlar*'a ya da *Ecinniler*'e başlayabilirim. Conrad, belki de Melville ile sefere çıkmak ağır basabilir örneğin. Sait Faik'ten *Bir Bahçe*'yi, *Dülger Balığının Ölümü*'nü dönüp dönüp okuyabilirim. Elim Malcolm Lowry'nin *Yanardağın Altında* romanına gidiyorsa durum çok daha vahimdir. Bunlar; alıp başımı gitmek istediğim dönemlerde olur. Seçtiğim kitaplar da beni çeken yolculuğun biçimiyle ilgilidir.

Havanın serinlediği, ilk ve orta dereceli okulların açıldığı, büyük ampullerle aydınlatılmış balıkçı tezgâhlarının şenlendiği, manavlarda, semt pazarlarında mandalınanın, portakalın, ayvanın, narın görünmeye başladığı, kestanecilerin işlek caddelerin kaldırımlarında küçük “kebab tezgâhlarını” kurduğu, sonbaharın kışa göz kırptığı aylarda, ikindi sonrası, akşamın hemen iniverdiği yağmurlu bir günde arzuladığım tek şey, (öyle bir ortamı bulamayacağımı bilirim oysa) odun sobasıyla ısınan loş ışıklı bir odada minderin üzerine yüzükoyun uzanıp çizgi roman okumaktır. Çizgi roman bahanedir tabii, ben belleğimde donup kalmış

siyah-beyaz bir fotoğrafa girmeye çalışırım. Sobada yanan meşe odunun çıtırtısı gelir kulağıma, ardından bezgin bir karganın yakarışını duyarım. Evimizin önündeki kaldırım taşlı caddeden bir at arabası geçer. Yerimden doğrulup perdeyi aralasan zayıf bir atın çektiği arabayı ve sırtına kapüşonlu bir muşamba geçirmiş arabacıyı göreceğimi bilirim. Her şey hem çok bulanıktır, hem de çok net. Beni bu mekâna ve zamana götürecek tek aracı ise *Tommiks*, *Teksas*, *Kinova*, *Teks* gibi çizgi romanlardan biridir.

Çocukluğumdan kalmış, belleğimden silinmemiş, beş duyumla algıladığım bir anın resmidir o oda, sobanın ısısı ve yanan odun kokusu. Beni ürküten, kaygılandıran, düşünmek istemediğim her şey (annem ya da babam ölüverirse, babamın işleri daha bozulur ve bu evi satmak zorunda kalırsak, sınıfta kalırsam, okuyamazsam korkuları) dışarıda kalırdı. Yağmur bir ninni gibi yağarken, okuduğum kitaptaki serüvenlerin içinde kahramanlardan birinin yerine geçerek kaybolurum. *Huzur* ve *mutluluğun* benim için ne ifade ettiği sorulduğunda ilk aklıma gelen resim budur. İçime kapanıp kendimle baş başa kalmayı kışkırtan bir dekordur aynı zamanda. Bunun, tanımlayamadığım kendine özgü bir kokusu vardır. Yaz bitmiştir. Kavak ağaçları yapraklarını dökmeye başlamış, günler kısalmış, yeşil coşkusu yitirmiştir artık. Sergideki karpuzlar, akşam serinliği ile birleşince insanın içini ürpertir. Her şeyi baştan düzenlemek için yeni bir sayfa açılyordur. Yapmayı tasarladığım ne çok şey vardır kafamda. Yağmur, şiddetini artırıp azaltarak bir senfoni gibi sürerken, avluda, sofa kapısının üstündeki teneke korunağa inen damlaların sesiyle olmadık düşlere sürüklenirim.

Bu güzellik, mangalın altına kıvrılmış her şeye meydan okurcasına, onu sokaklardan kurtaran beni bile inkâr edercesine sere serpe yatan bir tekir kedinin

varlığıyla zenginleşmelidir. Çizgi gibi gözleri, belli belirsiz inip kalkan karnıyla her şeyin çok anlamlı olduğunu söylerken, çok anlamsız olduğunu söyler aslında. Boş vermişlik vardır bu yatışta, umursamazlık vardır. Hatta her şeye kafa tutan alaycı bir yan bile vardır. Doğru okumam için önüme getirilen şifrelerden biridir. Çünkü bu, artık çıkılamayacak bir yolculuktur. Zamanı tersine işletme çabasıdır.

Düş gücümüz zamanı parmağında oynatır; istediğimiz an istediğimiz her yere gidebilir, istediğimiz kişilerle akıllara ziyan serüvenlere yelken açabiliriz. Artık altmışlı yıllardaki biçimiyle var olmayan kasabayı yeniden kurup, taş döşeli avlusu, büyükçe arka bahçesi olan iki katlı, kerpiç duvarlı evimizi çizebiliriz. Bir yaz sonu hava kararır, narin bir yağmur başlarken o kokuyu duyabiliriz. Asıl zenginlik sorumsuzluktur. Bir sonraki anı, yarını, daha sonrasını düşünemeyen kedinin rahatlığıdır. Hiçbir şeyin dert edilmediği, acıların yaşanmadığı ve tanıklık edilmediği bir dönemin sahnelenmesidir. Görüntüler birbirini izler. Sonbahardır; yağmurdur, akşama devrilen kısacık bir öğle sonudur, evlerin duvarlarından sokağa uzanan soba borularından nazlı nazlı salınan dumanlar ve yanan odunun kokusudur, müezzinin minareye çıkarak sağ eliyle sağ kulağını kapayıp ikindi ezanını okumasıdır, kuyruğunu arka bacaklarının arasına almış duvar kenarından yürüyen başı önünde bir sokak köpeğidir, cami avlusunun çeşmesinde, kolları dirseklerine, pantolonları dizlerine kadar sıvanmış aptes alan takunyalı ihtiyarlarıdır, bomboş sokaklarıyla insanın içini üşüten bir kasabadır.

Çizgi romanlardaki serüvenlerden çok, onları okurken içinde bulunduğum mekânları ve durumları özleyorum. Bir dönem Tommiks'le, Konyakçı'yla, Çelik Blek'le, Teks Willer'le birlikte yaşadım, onlarla konu-

şup dertleştım, yardım istedim, zor anlarımda güç ve destek aldım. Kahramandılar. Kötülerin ve kötülüklerin üstesinden gelen insanüstü güçleri vardı. Ben de onlar gibi olmak istiyordum. En büyük düşünüm de, istediğim zaman görünmeyen biri olabilmektı. Böyle bir gücüm varmış gibi hayaller kurardım.

Daha çok yaz aylarında çizgi roman okumama karşın özlemını duyduğum mevsim ya kış olurdu ya da sonbahar. Kitapları edinme biçimini, pazar sabahlarının sinema önünü, dört filmi peş peşe izleyerek bütün bir günü geçirdiğim zift, talaş ve çocuk kokan Yıldız Sineması'nı da özlüyorum.

CEMİL KAVUKÇU

ANGELACOMA'NIN DUVARLARI

ANLATI

Kâğıt ya da tavla oynamadığım, sinemaya gitmediğim, yapacak hiçbir şey bulamadığım gecelerde, tek başıma pencere kenarındaki bir masada oturup çayımı yudumlarırken, ilçenin en geniş ama o saatlerde ıssızlaşmış caddesine, solgun ışıklarına bakarken buraya ait olmadığımı, harcadığımı, kendimi kandırığımı, hiçbir zaman ressam olamayacağımı, benim için yaşamın başka yerlerde olduğunu düşünürdüm. Güçlü olduğumu sandığım anda bile güçsüzdüm. Yapabileceğim bir şey yoktu. Bir filmin hem oyuncusu hem de izleyicisi gibiydim.

Usta yazarımız **Cemil Kavukçu**, bu yeni kitabında kendi yaşamından bir kesiti anlatıyor. Bir yazarın çocukluk yıllarının, gençlik kıvılcımlarının o zorluklarla dolu, gene de tadına doyum olmaz günlerini... *Angelacoma'nın Duvarları*'nda hem Kavukçu'nun yetiştiği şartları göreceksiniz, hem de şaşırtıcı bir ustalıkla yazılmış bir anlatı okuyacaksınız. Eski adı "Angelacoma" olan İnegöl'ü ölümsüz kılan bir yapıtı bu.

KAPAK RESMİ: CEMİL KAVUKÇU

ISBN 978-975-07-1012-4

9 789750 710124
<http://www.canyayinlari.com>